

РЕШЕНИЕ

№ 5489

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5787** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката/ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на К. Д. Д., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.4, ап.24, срещу Решение № Ж-440/20.05.2024г. на КЕВР, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх. № Е-11Х-00-90/03.04.2024 г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

В жалбата се твърди че постановеното решение е незаконосъобразно постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Моли атакуваното решение да бъде отменено, като вместо него съдът да постанови налагането на административна мярка в максимален размер относно извършеното от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД нарушение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът–Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. К. оспорва жалбата. Счита решението за правилно и законосъобразно, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, редовно уведомена, се представлява от юрк.С., който оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод на постъпила жалба с вх. № Е-11Х-00-90/03.04.2024 г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, подадена от К. Д. Д., в която се възразява срещу прекъсване на електрозахранването на адрес: [населено място]. [улица], за период, продължил единадесет часа на 26.11.2023 г. В жалбата се излагат твърдения и за бездействие от страна на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД относно задължението за издаване на входящ номер на подаден от г-н Д. писмен сигнал до дружеството (след 26.11.2023 г.) и относно задължението на същото за издаване на отговор на подадения сигнал в 30-дневен срок. В допълнение към жалбата с писмо с вх. № към Е-11Х-00-90/25.04.2024 г. жалбоподателят Д. излага становище по предоставени от електроразпределителното дружество отговор до Комисията за енергийно и водно регулиране, като в т. 8 от писмото жалбоподателят излага твърдения за чести прекъсвания на електрозахранването на цитирания по-горе адрес, а именно през месеците декември, януари, февруари, март и април. На 08.05.2024 г. жалбоподателят прави още едно допълнение към жалбата, което е заведено в деловодството на КЕВР с вх. № към Е-11Х-00-90/08.05.2024 г.

Същата е постъпила в КЕВР по реда на чл. 143. ал. 3 от Наредба № 3, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 на 28.03.2024 г. е изпратена до „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за извършване на проверка по компетентност.

В полученото на 23.04.2024г. становище на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е посочено, че обект с клиентски № 310273223771, находящ се на [улица], [населено място], се захранва с електрическа енергия от трафопост е диспечерско наименование „В.“, присъединен към извод 20 kV „К.“ от подстанция „Студентски град“ Посочено е също, че съгласно електронните диспечерски дневници на 26.11.2023г. е регистрирано прекъсване на електрозахранването вследствие на лоши метеорологични условия и снежни затрупвания. Посочено е още от страна на електроразпределителното дружество, че лошите метеорологични условия силен вятър, ниски температури, обилни снеговалежи и навявания в периода 25.11.2023 г. до 26.11.2023 г. и причиненото от тях обледяване на проводници и паднали дървета, са довели до множество аварии по електроразпределителната мрежа, в резултат на които части от територията на район „В.“, Столична община са останали без електрозахранване. Е. дружество е посочило още, че за периода от 27.11.2023 г. до 29.11.2023 г., със заповед на министъра на енергетиката, на части от територията па Столична община е въведен ограничителен режим. В становището е изложено, че периодът от 25.11.2023 г. до 27.11.2023 г., в случая предхожда издаването на заповедта на министъра за въвеждане на ограничителен режим и е предвиден в текстове от действащата правна уредба като време, през което при настъпване на аварии и по независещи от оператора причини, електрозахранването може да бъде прекъснато до 48 часа. Според изложеното от дружеството становище смущенията на електрозахранването на територията на[жк]за посочения период са били вследствие на лошите метеорологични условия, което изключва виновно поведение от страна на разпределителното дружество. В допълнение е посочено още, че процесният обект е бил без захранване за период по-кратък от 24 часа, а именно: за периода от 00:03 часа до 12:10 часа на 26.11.2023г. , като настъпилите повреди по

електроразпределителната мрежа се дължат на извънредни обстоятелства (лоши метеорологични условия- обилен снеговалеж), поради което не са налице основания за ангажиране на имуществена отговорност на електроразпределителното дружество в конкретния случай.

В своето становище електроразпределителното дружество посочва още, че предоставянето на информация за прекъсвания на електрозахранването за период повече от 3 (три) месеца представлява платена услуга съгласно утвърден ценоразпис на услугите, достъпен на сайта на дружеството, поради което такса в размер на 16.99 лв., с ДДС, е дължима от лицето, поискало информация/справка, поради което в процесния случай няма основание за възстановяването на тази сума. Посочено е, че според Правилата за търговия с електрическа енергия, крайните снабдители фактурират и събират суми за енергия и мрежови услуги.

Относно твърдението на К. Д. в подадената до КЕВР жалба, че не е получил отговор на подаден от него сигнал на 26.11.2023 г., дружеството е уточнило, че в последните две години същото е водило кореспонденция в голям обем с К. Д., като винаги е спазвало принципите на уважително отношение и утвърдените стандарти за коректно и интелигентно общуване в писмената кореспонденция въпреки неуважителния тон и неоснователните обвинения от страна на Д. в подаваните от него писма, в които са се поставяли едни и същи въпроси без желание от провеждане на диалог. Твърди се, че по всеки поставен въпрос, който касае лицензионната дейност и правата на жалбоподателя Д. като ползвател на мрежата, е извършвана проверка и е изпращан подробен и изчерпателен отговор, независимо от повторемостта на съдържанието на подаваните от него жалби и сигнали. С писмо от 26.11.2023 г., изпратено по електронен път от К. Д., същият е възразил по изпратен на 24.11.2023г. от електроразпределителното дружество отговор на постъпили жалби с вх. № 100000153620 и № 100000153588. От страна на ЕРД заявяват, че в посоченото писмо не са повдигнати нови факти и обстоятелства, които да налагат извършване на нови проверки, поставените въпроси в същото многократно са били предмет на подавана от жалбоподателя Д. писмена кореспонденция, по която дружество многократно е изразявало своето становище.

След преглед и анализ на събраните в административното производство документи и информация, от страна на КЕВР са установени факти и обстоятелства относно твърденията за липсата на електрозахранване на 26.11.2023 г., за период продължил единадесет часа, на адреса в [населено място], [улица], във връзка с които Комисията е направила извод за неоснователност на изложените от К. Д. твърдения, като е установила следното:

Видно от събраните по преписката данни и информация на обекта, посочен от жалбоподателя, в периода от 00:03 часа до 12:10 часа на 26.11.2023 г. е било налице прекъсване на електрозахранването - с продължителност 12 часа и 7 минути, т.е. за период по-малък от 24 часа. Със Заповед № Е-РД-16-627 от 28.11.2023 г. на министърът на енергетиката, е въведен ограничителен режим, временно прекъсване или ограничаване на електроснабдяването за част от територията на Република България, в т.ч. и на територията на населеното място на жалбоподателя (район „В.“, Столична община) за периода от 16:15 часа на 27.11.2023 г. до 24:00 часа на 29.11.2023 г., поради което Комисията е приела, че съгласно чл. 60, ал. I от ОУ на ЕРД, същото не носи отговорност в случаите по чл. 49 от настоящите Общи условия. Прието е още, че в случая в хипотезата на установения по-горе ограничителен режим

за електроразпределителното дружество не възниква и задължение за изплащане на обезщетение при условията на чл. 57 или чл. 58 от ОУ.

Касателно наведените от жалбоподателя Д. твърдения за бездействие от страна на електроразпределителното дружество относно задължението за издаване на входящ номер на подаден него писмен сигнал до дружеството и относно задължението на същото за издаване на отговор на подадения сигнал в 30-дневен срок, КЕВР споделя представеното от същото становище, че по сигнали и писма на настоящия жалбоподател, през изминалия двугодишен период е водена интензивна кореспонденция, както от страна на електроразпределителното дружество, така и от страна на КЕВР, при която са спазвани сроковете за отговори и етично отношение. В тази връзка от страна на КЕВР е безспорно установено, че по въпросите, касаещи лицензионната дейност на електроразпределителното дружество и правата на жалбоподателя като ползвател на предоставяните от дружеството услуги, същото е извършвало проверки, респ. е изпращало конкретни отговори до жалбоподателя Д., без да се отчита фактът на повтаряемост на съдържанието на подаваните от него жалби и сигнали. Според Комисията, както е посочено и в становището на електроразпределителното дружество, с писмо от 26.11.2023 г. жалбоподателят Д. е възразил срещу изпратен на 24.11.2023 г. от ЕРД отговор на жалби с вх. № 100000153620 и вх. № 100000153588, в което отново не са наведени нови факти и обстоятелства, които да налагат извършване на нови проверки. Поставените в писмото въпроси многократно са били предмет на кореспонденцията, водена от жалбоподателя К. Д., по която дружество многократно е изразило своето становище. Наред с това КЕВР посочва, че след извършена служебна проверка е установено, че по въпросите, излагани в жалбите и сигналите на жалбоподателя Д., Комисията е образувала административни производства, извършвала е проверки по компетентност, по които е издала Решение № Ж-566/06.07.2023 г. и Решение № Ж-623/13.07.2023 г. Според КЕВР, жалбоподателя следва да бъде наясно, че безкрайното поставяне на едни и същи или на подобни въпроси, без да се отчита фактът на извършване на съответните проверки по компетентност и издаване на отговори и административни актове, както от страна на КЕВР, така и от страна на електроразпределителното дружество, създава прекомерна административна тежест на администрациите на съответните институции, което не следва да се допуска, както от страна на институциите към гражданите, така и от страна на гражданите към институциите, поради което намира жалбата на Д. за неоснователна и по това оплакване.

Относно твърденията за чести прекъсвания на електрозахранването през месеците декември, януари, февруари, март и април, от страна на КЕВР е изразено становище, че съответствие с императивната норма на чл. 31, аз. 5 от АПК, жалбоподателят К. е уведомен с писмо изх. № Е-11 Х-00-90^{#8}/30.04.2024 г, че поставените въпроси, свързани с честите прекъсвания на електрозахранването на посочения обект, за цитирания период, са отнесени до министъра на енергетиката, за разглеждане по компетентност.

Въз основа на горното, с оспореното Решение № Ж-440/20.05.2024г., на основание чл. 22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ, вр. чл.147 от Наредба № 3 образуваното административно производство по жалба с вх. № Е-11Х-00-90/03.04.2024г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е прекратено.

Като доказателства по делото са приобщени представените с жалбата и с административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Оспореното Решение № Ж-440 на КЕВР е от 20.05.2024г., а жалбата, с която се оспорва решението е подадена по на 23.05.2024г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК, от активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, следва безспорен извод, че решението е издадено от компетентен орган .

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта, поради което изложените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на оспорения акт на това основание са неоснователни.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Извлечение от Протокол № 142/20.05.2024г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 2 от членовете на КЕВР, като решението е взето с два гласа "за", един от които на член на КЕВР със стаж в енергетиката.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредбата, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

Предмет на спора в настоящото производство се свежда до възражението от жалбоподателя срещу прекъсване на електрозахранването на адрес: [населено място].

[улица], за период, продължил единадесет часа на 26.11.2023 г., вкл. и срещу бездействие от страна на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД относно задължението за издаване на входящ номер на подаден от него писмен сигнал до дружеството (след 26.11.2023 г.) и относно задължението на същото за издаване на отговор на подадения сигнал в 30-дневен срок, както и твърдения за чести прекъсвания на електрозахранването на цитирания по-горе адрес, а именно през месеците декември, януари, февруари, март и април.

Съгласно чл. 122, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката „лицензиантите са задължени да осигуряват надеждно, качествено и непрекъснато снабдяване на клиентите освен в случаите на спиране и прекъсване на снабдяването при: 1. извършване на планови или аварийни ремонти на преносната и разпределителната мрежа; 2. определен от компетентен държавен орган ограничителен режим за ползване на електрическа енергия, топлинна енергия и природен газ; 3. неплащане на дължими суми; 4. договорни нарушения на клиентите, за които такава санкция е приложима“. Следователно в цитираната норма изчерпателно са изброени законните основания за спиране снабдяването на клиентите с електроенергия, като липсата на някое от тях води до извод за незаконосъобразно неизпълнение на задълженията на лицензиантите.

На основание чл. 122, ал. 2, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) операторът на електроразпределителната мрежа има право да преустанови временно преноса на електрическа енергия през съответната мрежа без предварително предизвестие при повреди в електрическите мрежи и съоръжения по независещи от електроенергийното предприятие причини. Повредите са непредвидени събития, със случаен характер, като при възникването им, от страна на електроразпределителното дружество, се предприемат незабавни действия с цел тяхното максимално бързо отстраняване и възстановяване на електрозахранването в засегнатите райони. Според правната теория и практика за реализиране на договорна отговорност се изисква нарушение, което да е извършено виновно, а настъпилите вреди да са пряка и непосредствена последица от неизпълнението, както и същите да могат да бъдат предвидени.

От събраните по делото доказателства се установява категорично, че на обекта, посочен от жалбоподателя, в периода от 00:03 часа до 12:10 часа на 26.11.2023 г. е било налице прекъсване на електрозахранването, продължило 12 часа и 7 минути, т.е. за период по-малък от 24 часа. Не се спори от страните, че във връзка с метеорологичните условия, министърът на енергетиката е издал Заповед № Е-РД-16-627 от 28.11.2023 г. за въвеждане на ограничителен режим, временно прекъсване или ограничаване на електроснабдяването за част от територията на Република България, в т.ч. и на територията на населеното място на жалбоподателя (р-н „В.“, Столична община) за

периода от 16:15 часа на 27.11.2023 г. до 24:00 часа на 29.11.2023 г. В чл. 3 на Наредба № 10, така също и в чл. 72 от ЗЕ е регламентирано, че министърът на енергетиката или оправомощен от него заместник-министър може да въведе ограничителен режим за снабдяване с електрическа енергия, топлинна енергия или природен газ в случаите, когато се налага ограничаване или прекъсване на снабдяването за време по-дълго от 48 часа на територията на цялата страна или на част от нея в резултат на непреодолима сила, възникване или за предотвратяване на аварии по съоръжения за производство и пренос на електрическа или топлинна енергия и природен газ и за разпределение на електрическа енергия и природен газ, претоварване на електрическите мрежи, дълготраен недостиг на енергийни мощности или енергоносители, и др.

Разпоредбата на чл. 49, т. 1 и 2 от Общите условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на ЕРМ Запад (ОУ), предвижда възможност за същото временно да преустанови преноса на електрическа енергия без предварително уведомление до клиентите в следните случаи: 1. при повреди в електрическите мрежи и съоръжения по независещи от електроенергийното предприятие причини; 2. за предотвратяване на непосредствена опасност за здравето и сигурността на хора или съоръжения, тъй като при наличие на цитираните условия по-горе (арг. чл. 3 и чл. 24 от Наредба № 10 от 9 юни 2004 г. за реда за въвеждане на ограничителен режим, временно прекъсване или ограничаване на производството или снабдяването с електрическа енергия, топлинна енергия и природен газ, чл. 72 от ЗЕ и чл. 3, т. 27 от ОУ на ЕРД).

Предвид обстоятелството, че в разпоредбата на чл. 60, ал. I от ОУ на ЕРД е разписано, че дружеството не носи отговорност в случаите по чл. 49 от настоящите Общи условия, следва да се приеме, че в хипотезата на установения по-горе ограничителен режим за ЕРД не възниква и задължение за изплащане на обезщетение при условията на чл. 57 или чл. 58 от ОУ, поради което жалбата на К. Д. в тази ѝ част се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Неоснователна е жалбата и по отношение на твърденията за бездействие от страна на електроразпределителното дружество относно задължението за издаване на входящ номер на подаден от К. Д. писмен сигнал до дружеството и относно задължението на същото за издаване на отговор на подадения сигнал в 30-дневен срок. Видно от становището на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, както и от доказателствата, приложени към административната преписка респ. по делото, се установява, че от страна на К. Д. множество пъти са подавани възражения, сигнали, жалби с идентично съдържание и оплаквания срещу ЕРМ Запад ЕАД, в което не са наведени нови факти и

обстоятелства, които да налагат извършване на нови проверки. В голяма част от същите, не са наведени нови факти и обстоятелства, които да налагат извършване на нови проверки. По въпросите, излагани в жалбите и сигналите на К. Д., Комисията е образувала административни производства, извършвала е проверки по компетентност, по които е издала съответно Решение № Ж-566/06.07.2023 г. и Решение № Ж-623/13.07.2023 г., поради което жалбата и в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена.

Касателно твърденията за чести прекъсвания на електрозахранването през месеците декември, януари, февруари, март и април, съдът намира следното:

Съгласно чл. 75, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката министърът на енергетиката провежда предварителен, текущ и последващ контрол за техническото състояние и експлоатацията на енергийните обекти. Комисията няма компетентност да следи за техническото състояние на електроразпределителната мрежа и за спазване на изискванията на Наредба № 9 от 9 юни 2004 г. за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи.

Съгласно чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката при осъществяване на правомощията си, Комисията прилага процесуалните правила, предвидени в този закон, а за неуредените в него случаи правилата на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Според разпоредбата на чл. 31, ал. 5 от АПК, ако искането засяга няколко въпроса за разглеждане от различни органи, административният орган, в който е внесено, образува производство за разглеждане на въпросите от неговата компетентност. Същевременно той уведомява заявителя, че по другите въпроси следва да внесе отделно искане до съответния орган.

В съответствие с императивната норма на чл. 31, ал. 5 от АПК с писмо изх. № Е-11 Х-00-90^{#8}/30.04.2024 г. на КЕВР, жалбоподателят Д. е уведомен, че поставените въпроси, свързани с честите прекъсвания на електрозахранването на посочения обект, за цитирания период, са отнесени до министъра на енергетиката, за разглеждане по компетентност.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира оспорваният индивидуален административен акт за законосъобразен като издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните правила, материалноправните разпоредби, както и целта на закона.

По разноските по производството:

При този изход на спора и своевременно заявената претенция за присъждане в полза на ответника на юрисконсултско възнаграждение, същата се явява основателна, като на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във

вр. с чл. 144, вр. чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като на ответника и заинтересованата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева за всяка от тях с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София- град, III- то отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д. Д., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.4, ап.24, срещу Решение № Ж-440/20.05.2024г. на КЕВР, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх. № Е-11Х-00-90/03.04.2024г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

ОСЪЖДА К. Д. Д. да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА К. Д. Д. да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: